

PRO MEMORIA

200-lecie urodzin Jana Kantego (Hiacynta) Łoborzewskiego (17 XII 1814–6 I 1862), fitogeografa, florysty, ur. w Lubnie k. Dynowa, w dawnym woj. rzeszowskim, zm. we Lwowie, przyjaciela i współpracownika Wincentego Pola, z którym podróżował po Karpatach. Opublikował m.in. pierwszą w języku polskim pracę na temat zadań fitogeografii (1849), opracował też geografie roślin ziem polskich wraz z mapami, której rękopis zaginął (zob. *Wiadom. Bot.* 38(3/4): 120, 1994).

110-lecie urodzin Jadwigi Ranieckiej-Bo-browskiej (27 XI 1904–25 XII 1990), paleobotanika, ur. w Warszawie, zm. w Krakowie, profesora Państwowego Instytutu Geologicznego, organizatora i długoletniego kierownika Pracowni Paleobotaniki PiG.

Początkowo zajmowała się palinologią czwartorzędu, później florą trzeciorzędu, i to zarówno analizą palinologiczną, jak i szczątkami makroskopowymi – kopalnymi liśćmi, owocami i nasionami. Jest autorką m.in. opracowania dolnomioceńskiej flory liściowej okolic Bolesławca oraz syntetycznych prac dotyczących palinologii trzeciorzędu Polski, a także stratygrafii.

100-lecie urodzin Ryszarda Pacowskiego (2 IV 1914–23 IV 1987), geobotanika, torfoznawcy, ur. w Jefremowie w ówczesnej guberni tulskiej w Rosji, zm. w Warszawie. Studia przyrodnicze rozpoczął na Uniwersytecie w Wilnie. Po wyjeździe do Polski w 1945 r. uzyskał polski dyplom magistra

na Uniwersytecie M. Kopernika w Toruniu, a następnie przeniósł się do Warszawy. Pracował w różnych instytucjach, m.in. w Państwowym Instytucie Geologicznym, Centralnym Urzędzie Gospodarki Torfowej oraz w Instytucie Melioracji i Użytków Zielonych. W 1966 r. obronił pracę doktorską na Uniwersytecie Wrocławskim. Był autorem wielu publikacji na temat ekologii, struktury i dynamiki roślinności torfowiskowej, a także stratygrafii złóż torfowych i metod ich badania. Obszarem jego eksploracji były m.in. torfowiska Biebrzy i Narwi.

200-lecie śmierci Jana Emanuela Giliberta (21 VI 1741–2 IX 1814), Francuza, botanika, lekarza, ur. w Carette k. Lyonu, zm. w Lyonie, absolwenta uniwersytetu w Montpellier, profesora Collège de Médecine w Lyonie, przebywającego na Litwie w latach 1775–1783, gdzie pracował m.in. jako profesor historii naturalnej uniwersytetu w Wilnie. Był jednym z pierwszych postlinneuszowskich botaników działających na ziemiach polskich, autorem pionierskich prac dotyczących okolic Grodna i Wilna, m.in. *Flora Lithuanica inchoata* (1781–1782) (zob. *Wiadom. Bot.* 45(1/2): 73, 2001).

100-lecie śmierci Stanisława Fedorowicza (?–2 XI 1914), botanika, zm. przedwcześnie we Lwowie. W czasie studiów na Uniwersytecie Lwowskim specjalizował się w botanice pod kierunkiem Mariana Raciborskiego. Zbierał materiały do pracy doktorskiej w Muzeum Przyrodniczym w Trieście. Opublikował kilka artykułów dotyczących m.in. florystyki oraz część botaniczną pracy *Wskazówki dla zakładających muzea przyrodniczo-krajoznawcze* (1911).

20-lecie śmierci Jana Kornasia (26 IV 1923–8 VIII 1994), fitogeografa, fitosocjologa, pteridologa, ur., zm. w Krakowie, jednego z najwybitniejszych botaników polskich, badacza szaty roślinnej Polski, Europy, Afryki i Ameryki,

profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego, długoletniego dyrektora Instytutu Botaniki UJ, członka honorowego PTB, członka rzeczywistego PAN, członka czynnego PAU. Wiele prac poświęcił Karpatom, do klasycznych należy opracowanie stosunków geobotanicznych Gorców, prowadził wraz z żoną Anną Medvecką-Kornaś pionierskie badania fitosocjologiczne podwodnych zespołów roślinnych Bałtyku, położył zasługi w ustaleniu metodyki i kierunków badań nad wpływem człowieka na szatę roślinną Polski. Światowe uznanie przyniosły mu badania nad paprotnikami afrykańskimi, m.in. monografia na temat rozmieszczenia i ekologii paprotników w Zambii (zob. *Wiadom. Bot.* 47(3/4): 61–62, 2003).

20-lecie śmierci Wiesławy Wiktorii Krzaczek (7 XI 1936–12 XII 1994), taksonoma, ur.

w Poznaniu, zm. w Lublinie. Pracowała jako adiunkt Ogródu Botanicznego oraz w Zakładzie Systematyki i Geografii Roślin Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Zajmowała się różami – ich rozmieszczeniem na Lubelszczyźnie oraz chemotaksonomią, zgromadziła duży zielnik.

20-lecie śmierci Andrzeja Sendka (3 X 1933–30 VII 1994), florysty, ur. w Poborowicach w dawnej gminie Proszowice, zm. w Katowicach.

Pracował początkowo jako nauczyciel, później adiunkt Zakładu Systematyki i Geografii Roślin oraz Katedry Botaniki Systematycznej Uniwersytetu Śląskiego, a następnie profesor Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach, gdzie kierował Katedrą Nauk Biologicznych. Badał pod względem florystycznym Opolszczyznę i Górny Śląsk. Interesował się głównie wpływem antropopresji na florę tych obszarów oraz problematyką ochrony przyrody.

10-lecie śmierci Janusza Bogdana Falińskiego (28 X 1934–11 XI 2004), geobotanika, ekologa, ur. w Rakoniewicach k. Wolsztyna, zm. w Białowieży, jednego z najwybitniejszych botaników polskich, profesora Uniwersytetu Warszawskiego, długoletniego kierownika Białowieżskiej Stacji Geobotanicznej UW, członka honorowego PTB, doktora *honoris causa* Uniwersytetu w Camerino we Włoszech. Interesował się szczególnie dynamiką roślinności i oddziaływaniem człowieka na szatę roślinną, prowadził długoterminowe badania ekologiczne na stałych powierzchniach w Puszczy Białowieżskiej i wokół niej, badał także roślinność m.in. na Węgrzech, w Górach Gargano we Włoszech i na Syberii. Był znawcą historii botaniki, miłośnikiem literatury i sztuki (zob. specjalny numer *Wiadomości Botanicznych* 57(1/2): 2–167, 2013, pt. *Janusz Bogdan Faliński (1934–2004) człowiek i dzieło*).

Alicja ZEMANEK